



**UITSPRAAK 21-112**

Rapenburg 70  
Postbus 9500  
2300 RA Leiden  
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake het beroep van

[naam] te [plaats], appellant,

tegen

de Examencommissie van de Faculteit [X], verweerder.

**Procesverloop**

Appellant heeft op 13 januari 2021 deelgenomen aan het online hertentamen [X] (hierna ook wel te noemen “het tentamen”).

Verweerder heeft appellant geïnformeerd over het onderzoek dat is uitgevoerd naar aanleiding van de melding van de examinatoren over een vermoeden van fraude bij het tentamen.

Op 4 februari 2021 heeft appellant een zienswijze toegezonden.

Bij besluit van 23 februari 2021 heeft verweerder aan appellant een sanctie opgelegd wegens fraude.

Tegen dit besluit heeft [naam] van [naam] te [plaats] namens appellant op 19 maart 2021 pro forma administratief beroep ingesteld. Daarbij is verzocht om een vergoeding van de proceskosten. Op 19 april 2021 zijn de beroepsgronden aangevuld.



**Uitspraak  
21-112**

Verweerder heeft het College laten weten dat is onderzocht of een minnelijke schikking tussen partijen mogelijk was. Op 10 mei 2021 heeft een gesprek tussen partijen plaatsgevonden. Een minnelijke schikking is niet bereikt.

Blad 2/13

Op 12 mei 2021 heeft verweerder aan appellant een audit log van het gemaakte tentamen toegestuurd uit het systeem ANS.

Appellant heeft op 13 mei 2021 aangegeven geen aanleiding te zien om hierover een zienswijze te geven.

Op 18 mei 2021 heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld in een online hoorzitting op 9 juni 2021. Bij die zitting was appellant aanwezig, samen met zijn gemachtigde, [naam]. Namens verweerder was ter zitting aanwezig, [naam], voorzitter van de Examencommissie.

**Overwegingen**

1 – Feiten en omstandigheden

Appellant volgt de bacheloropleiding [X].

Het hertentamen voor het vak [X] vond wegens Corona online plaats via het systeem ANS.

2 – Het standpunt van verweerder

Verweerder is na kennisname van de stukken, de bevindingen van de examinerator en op basis van haar eigen onderzoek van oordeel dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan fraude. Daarom heeft verweerder besloten het resultaat voor het hertentamen ongeldig te verklaren en appellant uit te sluiten van deelname aan de eerstvolgende tentamenkans voor het vak [X] voor de periode tot 1 januari 2022.

De examinerator van het vak heeft tijdens het nakijken van het tentamen een onregelmatigheid geconstateerd, die bij hem het vermoeden heeft doen rijzen dat



**Uitspraak  
21-112**

appellant zich schuldig heeft gemaakt aan fraude. Hij heeft hiervan verweerder op de hoogte gesteld. Ook heeft hij appellant geïnformeerd over zijn bevindingen en van de melding aan verweerder.

Blad 3/13

Volgens verweerder heeft appellant zich schuldig gemaakt aan fraude, als bedoeld in artikel 6.1 van de R&R, in het bijzonder onderdeel (c) het tijdens een tentamen of praktische oefening geheel of gedeeltelijk overnemen van antwoorden van een ander.

Het is daarbij volgens verweerder niet van belang of de fraude met opzet is gepleegd of niet. Fraude wordt door de Universiteit Leiden als een ernstig vergrijp wordt gezien, waartegen in beginsel streng tegen moet worden opgetreden. Verweerder onderschrijft dit, mede in het licht van haar op grond van de wet opgedragen taak de kwaliteit van de tentamens en examens te borgen. In een academische omgeving kan fraude, in welke vorm of omvang ook, niet worden getolereerd.

Volgens verweerder is er sprake van een bewust handelen door appellant in strijd met de voorgeschreven regels. Appellant erkent immers dat hij tijdens het tentamen met een medestudent contact heeft gehad. De verklaring die appellant hiervoor heeft gegeven, acht verweerder niet geloofwaardig en kan het handelen ook niet rechtvaardigen. Dit geldt volgens verweerder ook voor het vastlopen van de laptop. Nu daarvan kennelijk al eerder sprake is geweest, had het voor de hand gelegen dat appellant zelf voor een betere oplossing zou hebben gezorgd om het tentamen te maken.

Hoewel appellant zich nog niet eerder schuldig heeft gemaakt aan fraude, is verweerder van oordeel dat de laakbaarheid van het handelen van appellant niet betekent dat met een formele waarschuwing of een enkele ongeldigverklaring van het tentamen kan worden verstaan.

In de zienswijze van 4 februari 2021 heeft appellant – onder meer – aangegeven dat hij al vaker problemen heeft gehad met zijn laptop. Toen de laptop vastliep, is hij verder gegaan met het uitwerken van de vraag waarmee hij bezig was op papier. Toen de laptop het nog steeds niet deed, raakte hij in paniek en is naar zijn huisgenoot gelopen met de vraag om een vraag op een papiertje te schrijven,



**Uitspraak  
21-112**

zodat hij verder kon gaan met een vraag. Door stress en tijdnood heeft hij tijdens het uitwerken en overtypen van het uitgewerkte antwoord vergeten de namen in het antwoord aan te passen aan de vraag.

Blad 4/13

Naar aanleiding van het minnelijk gesprek heeft verweerder op 12 mei 2021 aan appellant het audit log van het tentamen uit het systeem ANS toegezonden. Dit audit log toont wanneer appellant een vraag van het hertentamen [X] heeft bekeken of gelezen en gedurende welke tijd hij bezig is geweest met de beantwoording daarvan, alsmede het tijdstip van latere wijzigingen.

Volgens verweerder komt de feitelijke informatie uit het audit log niet overeen met de lezing van appellant over de gang van zaken tijdens het tentamen. De versie van het tentamen die de huisgenoot van appellant maakte bevatte de casus [X]. Dit was in de versie van appellant de casus [X].

Uit het audit log blijkt dat er eenmaal sprake is geweest van een langere onderbreking: dat is geweest van 9.39 uur tot 9.47 uur, oftewel 8 minuten. Verweerder vindt het niet zonder meer aannemelijk dat appellant in dit tijdsbestek van zo'n acht minuten en na nog een deel van een vraag waarmee hij bezig was op papier te hebben uitgewerkt, in paniek naar zijn huisgenoot is gerend en dat de huisgenoot vervolgens de gehele casus voor appellant heeft overgeschreven. Om 9.39 uur heeft appellant drie vragen bekeken en om 9.47 uur is hij begonnen met de beantwoording van vraag 4. Dat strookt niet met zijn verklaring dat hij op de computer bezig was met de beantwoording van een vraag toen de pc vastliep. Het logbestand vertoont evenmin enig ander tijdsinterval waarin de door hem genoemde handelingen plaatsgevonden zouden hebben. Verweerder heeft daarbij ook twijfels over de ongedateerde en niet ondertekende verklaring van "[naam]".

In het verweerschrift heeft verweerder aangegeven dat verweerder geen twijfel heeft dat appellant zich schuldig heeft gemaakt aan fraude als gedefinieerd in artikel 6.1 van de Regels en richtlijnen van de examencommissie (R8(R)). Appellant heeft tijdens het tentamen informatie uitgewisseld met een ander.

Elke vraag van het hertentamen [X] kende vier verschillende versies, en de vragen werden in willekeurige volgorde aan de deelnemende studenten voorgelegd. In het antwoord van appellant op vraag 3 heeft hij het over '[X]', een partij die niet



**Uitspraak  
21-112**

Blad 5/13

voorkwam in zijn casus (variant [X]). Ter verklaring van het woord '[X]' in zijn antwoord in plaats van '[X]' heeft appellant tijdens het gesprek op 10 mei 2021 de gang van zaken geschetst. Appellant heeft aangegeven dat hij is vergeten de terminologie toe te spitsen op zijn vraag.

Voorafgaande aan het tentamen is via Brightspace meegedeeld: "Dit tentamen is uw tentamen en dus uw individuele poging. Samenwerken is verboden, net als het vragen van hulp aan anderen, opdat het resultaat een werkelijke afspiegeling van uw eigen kennis en kunde is. Wij vertrouwen op uw integriteit (...)." Bovendien is appellant op het voorblad van het tentamen erop gewezen: "Met het starten van de toets legt u de onderstaande verklaring van integriteit af. Lees deze verklaring goed door. Het is namelijk uw wilsverklaring. Verklaring van integriteit ik begrijp en onderschrijf het belang van wetenschappelijke integriteit. Ik beloof dat ik het vertrouwen dat mijn docenten in mij stellen niet beschaam. Ik besef dat schending van wetenschappelijke integriteit, waaronder fraude en elke vorm van samenwerking, wordt bestraft conform de Regels en Richtlijnen tentamens en examens."

Door te handelen zoals hij heeft gedaan, heeft appellant gehandeld in strijd met de door hem afgelegde verklaring en heeft hij het in hem gestelde vertrouwen beschaamd. Tegen fraude dient streng te worden opgetreden, gezien de gevolgen die het heeft voor het vertrouwen dat in het diploma moet kunnen worden gesteld. Dit geldt zeker ook in geval er online moet worden getoetst.

Bij het opleggen van de sanctie heeft verweerder erop gelet dat appellant zich nog niet eerder schuldig heeft gemaakt aan fraude. Gezien de laakbaarheid van het handelen wil verweerder niet volstaan met een formele waarschuwing of de enkele ongeldigverklaring van het resultaat voor het hertentamen. Volgens verweerder is de opgelegde sanctie proportioneel. Een ongeldigverklaring of een waarschuwing heeft volgens verweerder een onvoldoende afschrikkende werking. Gegeven de aard en de ernst van het handelen van appellant vindt verweerder de sanctie relatief mild, nu zij ervan heeft afgezien appellant voor een langere periode en voor meer vakken uit te sluiten.



**Uitspraak  
21-112**

Blad 6/13

Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat bij het tentamen een mededeling staat vermeld wat er gedaan moet worden bij problemen tijdens het tentamen, zoals bijvoorbeeld een technische storing. Dit is gebruikelijk bij deze vorm van online tentamineren en appellant heeft al meerdere tentamens online gemaakt. Voor verweerder is elke vorm van overleg of communicatie tijdens een tentamen aan te merken als fraude. De verklaring die appellant heeft gegeven voor de gang van zaken overtuigt verweerder niet. Dat strookt namelijk niet met de gegevens uit het audit log en de getypte verklaring zegt ook weinig. De video heeft geen betrekking op een opname van de technische storing tijdens het tentamen.

Uit het logboek blijkt dat appellant na de 8 minuten onderbreking vraag 4 heeft beantwoord en niet verder is gegaan met de beantwoording van vraag 3. Als appellant er mee bekend was dat zijn computer regelmatig haperde, had hij er voor moeten zorgen dat hij bij het tentamen over een functionerend apparaat kon beschikken. Uit het audit log blijkt niet dat er sprake is geweest van een technische storing bij appellant, in die zin dat hij zich opnieuw heeft moeten inloggen.

### 3 – De gronden van het beroep

Appellant betwist dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan fraude en vindt dat de opgelegde sanctie buitenproportioneel is.

Appellant heeft tijdens het online tentamen technische problemen ondervonden, waardoor hij geen antwoorden meer kon invullen en niet door kon naar de volgende vraag. Als bewijs daarvan heeft hij bij het aanvullende beroepschrift een video toegezonden met datum en tijd. Op die video is te zien dat zijn laptop op geen enkele wijze meer reageert. Hij raakte hierdoor in paniek. Omdat hij wilde verder gaan met het tentamen heeft hij de laptop opnieuw opgestart en bij een huisgenoot aangeklopt, die bezig was met hetzelfde tentamen met de vraag om enkele vragen voor hem te noteren, zodat hij verder kon met het tentamen.

Appellant heeft geen contact gehad met zijn huisgenoot: hij heeft de kamer niet betreden en heeft niet met hem gesproken. De huisgenoot heeft de vragen op een briefje geschreven en onder de deur door geschoven. Appellant is toen verder gegaan met zijn tentamen. Hij heeft daarbij abusievelijk een naam gebruikt uit de



**Uitspraak  
21-112**

Blad 7/13

versie van het tentamen van zijn huisgenoot. Er zijn verder door verweerder geen overeenkomsten geconstateerd tussen het werk van appelland en dat van een medestudent. Hij heeft een verklaring van zijn huisgenoot overgelegd, waaruit de gang van zaken blijkt. Hij is [X]student en heeft geen moeite met de opleiding. Verweerder heeft onvoldoende aangetoond dat er sprake is van fraude. Bovendien vindt hij de opgelegde sanctie te zwaar, nu er geen sprake is van opzet of verwijtbaar handelen. Hij vindt een waarschuwing of het ongeldig verklaren van het tentamen in dit geval een passende sanctie.

Ter zitting is namens appelland aangegeven dat er geen gelijkenissen zijn gevonden tussen het werk van appelland en van een medestudent. Appelland heeft enkel een verkeerd woord gebruikt. Verweerder is hierdoor voldoende in staat de kennis en kunde van appelland te toetsen. Hij heeft ter zitting bevestigd dat hij niet heeft samengewerkt met een andere student en geen contact met hem heeft gehad. Volgens appelland stonden de contactgegevens van de examiner op het voorblad vermeld, maar hij weet niet meer of die contactgegevens verderop in het tentamen bij elke vraag stonden vermeld. Hij heeft geen contact opgenomen met de examiner of de sectie [X] naar aanleiding van de onregelmatigheid. Hij vond het geen goed idee om zijn telefoon te gebruiken, omdat dat niet is toegestaan tijdens een tentamen. Toen de computer haperde, heeft hij eerst de vraag afgemaakt waar hij toen mee bezig was. Het videobestand dat hij heeft toegezonden is later opgenomen en betreft eenzelfde situatie als die tijdens het tentamen plaatsvond. De enkele vraag om hulp tijdens een tentamen kan volgens hem niet als fraude worden aangemerkt. Dat is meer een onregelmatigheid, die hooguit kan leiden tot ongeldigverklaring maar niet tot een punitieve sanctie.

#### 4 – Relevante regelgeving

In artikel 6.1 van de Regels en Richtlijnen van de Faculteit [X] (R&R), voor zover hier van belang, is bepaald dat onder fraude in ieder geval wordt verstaan:

“(…)

- a. het tijdens een tentamen of praktische oefening voorhanden hebben van ongeoorloofde communicatieapparatuur of ongeoorloofde stukken;
- b. de aanwezigheid tijdens een tentamen of schriftelijke oefening van niet geoorloofde aantekeningen in het toegestane materiaal;



**Uitspraak  
21-112**

Blad 8/13

c. het tijdens een tentamen of praktische oefening geheel of gedeeltelijk overnemen van antwoorden van een ander;  
d. het tijdens een tentamen of praktische oefening uitwisselen van informatie met een ander;  
(...).”  
onregelmatigheid: handelen of nalaten van een student dat niet bestaat uit het plegen van fraude, maar waarbij anderszins de ordentelijke gang van zaken bij een tentamen, deoltoets of praktische oefening wordt verstoord.

In artikel 6.2 van de R&R is bepaald dat de examinator fraude te allen tijde meldt bij de examencommissie.

In artikel 6.4.1 is bepaald dat ingeval naar het oordeel van de examinator bij een tentamen sprake is van fraude, niet zijnde plagiaat, de examinator dit onmiddellijk aan de student mededeelt. Hij vermeldt daarbij dat de student zijn werk mag afmaken. (...) De examinator meldt het gebeurde bij de examencommissie, met afschrift daarvan aan de student. (...)

Artikel 6.6.1 De examencommissie beslist omtrent het opleggen van een sanctie in geval van fraude.

Artikel 6.6.2 De examencommissie neemt een beslissing omtrent het opleggen van een sanctie zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk binnen vijftien werkdagen nadat zij door de examinator van de fraude op de hoogte is gesteld. Alvorens te beslissen tot het opleggen van een sanctie stelt de examencommissie de student in de gelegenheid te worden gehoord.

In artikel 6.6.3 is bepaald dat de sancties die de examencommissie, al dan niet in combinatie met elkaar, kan opleggen, zijn:

- a. het geven van een officiële waarschuwing;
- b. het ongeldig verklaren van de uitslag van het tentamen respectievelijk het ongeldig verklaren van het resultaat van de schriftelijke opdracht;
- c. het uitsluiten van deelname aan het tentamen ten aanzien waarvan de fraude of de andere onregelmatigheid is geconstateerd voor de duur van ten hoogste een jaar;





**Uitspraak  
21-112**

Blad 9/13

d. het uitsluiten van deelname aan een of meer andere tentamens voor de duur van ten hoogste een jaar.

Bij ernstige fraude kan de examencommissie het College van Bestuur verzoeken de inschrijving voor de opleiding van de betrokken student definitief te beëindigen.

In artikel 6.7.1 is bepaald dat indien een maatregel is opgelegd, dit wordt aangetekend in het elektronisch persoonsdossier van de student.

5 – De overwegingen van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of het bestreden besluit al dan niet in strijd is met het recht.

Het opleggen van een maatregel in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW is een bestraffende maatregel, die door het College daarom zonder terughoudendheid moet worden getoetst, zowel wat betreft de vraag óf een student zich schuldig heeft gemaakt aan fraude, als de vraag of de opgelegde maatregel evenredig is aan de gepleegde gedraging. Uitgangspunt van het College, en van de universiteit, is daarbij dat fraude in welke vorm of omvang ook, binnen een academische omgeving niet getolereerd wordt.

Het College merkt op dat in uitzonderlijke gevallen, zoals bijvoorbeeld het geval waarin een student zich voor de eerste keer schuldig maakt aan een lichte vorm van fraude, dan wel als het een student betreft die nog aan het begin van zijn studie staat, het een examinerator steeds vrijstaat ervoor te kiezen zijn verdenking niet te melden aan de examencommissie, maar het tentamen alleen al vanwege de fraude als onvoldoende te beoordelen en met de student een “foeigesprek” te houden. Dit geldt ook als in de OER iets anders is vermeld. Doel van dat gesprek is de student te doordringen van de onjuistheid van zijn handelen, duidelijk te maken welke – ernstige – gevolgen dergelijk handelen kan hebben en hem te helpen dit soort fouten in de toekomst te voorkomen. In een dergelijk geval weegt het pedagogische belang zwaarder dan het belang van de examencommissie op te kunnen treden als sprake is van een verdenking van fraude.

Het College stelt vast dat door appellant niet wordt betwist dat hij tijdens het tentamen contact heeft gezocht met een medestudent, die bezig was met hetzelfde



**Uitspraak  
21-112**

Blad 10/13

tentamen. De medestudent heeft op verzoek van appelland tijdens het tentamen informatie (een papier) aan hem gegeven. Daarmee staat naar het oordeel van het College vast dat appelland zich schuldig heeft gemaakt aan fraude in de zin van artikel 6.1, onder (d), van de R&R: appelland heeft tijdens het tentamen informatie met een ander uitgewisseld.

Hiermee staat naar het oordeel van het College vast dat appelland zich ook schuldig heeft gemaakt aan fraude in de zin van artikel 6.1, onder (a), van de R&R: hij heeft tijdens het tentamen ongeoorloofde stukken voor handen gehad.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat appelland zich ook schuldig heeft gemaakt aan fraude als bedoeld in artikel 6.1, onder (c), van de R&R: het tijdens een tentamen geheel of gedeeltelijk overnemen van antwoorden van een ander. De examiner heeft geconstateerd dat in het door appelland gemaakte tentamen een woord voorkwam “[X]”, die hoorde bij de casus [X]. Het tentamen van appelland betrof echter de casus [X], waar het ging om de “[X]”. Hieruit blijkt dus reeds volgens verweerder dat appelland antwoorden van een ander heeft overgenomen.

Het College kan dit standpunt van verweerder volgen. Daarbij speelt voor het College een rol dat appelland tijdens of na afloop van het tentamen geen melding heeft gedaan van de gestelde onregelmatigheid (technische storing) die zich tijdens het tentamen volgens hem zou hebben voorgedaan.

Uit het audit log blijkt dat appelland om 09.00 uur de vragen – onder andere die – over de casus [X] heeft bekeken. Vervolgens heeft hij de vraag over de casus [X] beantwoord. Vervolgens heeft hij tot 09.38 uur de vraag over de casus [X] beantwoord. Om 09.39 uur bekeek hij de vragen over de casussen [X], [X] en [X]. Van 09.39 uur tot 09.47 uur was er geen activiteit. Om 09.47 begon appelland met het beantwoorden van de casus [X]. De antwoorden op de casus [X] heeft hij ingevuld van 10.21 uur tot 10.38 uur. Van 10.38 uur tot 10.42 uur was er geen activiteit.

Appelland heeft vervolgens weer van 10.42 uur tot 10.50 uur de casus [X] beantwoord. De verklaring die appelland op de gang van zaken heeft gegeven in de zienswijze en later heeft herhaald in het beroepschrift overtuigt het College dus



**Uitspraak  
21-112**

Blad 11/13

niet. Dit strookt namelijk niet met de informatie uit het audit log. Appellant is na de onderbreking van 09.39 uur tot 09.47 uur, waarin volgens hem de technische storing zich heeft voorgedaan, niet verder gegaan met de beantwoording van de vraag waarmee hij op dit moment bezig was. De antwoorden op de casus [X], waarin het woord “[X]” voorkwam, heeft hij pas veel later in de periode 10.21 uur tot 10.50 uur ingevuld. Hieruit blijkt naar het oordeel van het College niet dat hij vanwege stress en in tijdnood vergeten zou zijn het antwoord aan te passen aan de versie van zijn tentamen.

Onder al deze omstandigheden is het College van oordeel dat verweerder op juiste gronden het standpunt heeft kunnen innemen dat sprake is van fraude in de zin van artikel 6.1 van de R&R.

Het College is van oordeel dat verweerder fraude als een ernstig vergrijp aanmerkt. Dit geldt ook en zeer zeker in het geval dat nu in verband met de Corona-crisis de tentamens digitaal worden afgelegd. De studenten dienen dan ook in dat verband een integriteitsverklaring te ondertekenen. Verweerder moet er namelijk op kunnen vertrouwen dat de studenten, waaronder ook appellant, naar eer en geweten en volgens de van hem te verlangen verplichtingen het tentamen (in dit geval) zonder ongeoorloofde communicatiemiddelen zal maken. Dit vertrouwen heeft appellant geschonden door er niet voor te zorgen dat hij tijdens het tentamen geen contact had met anderen en beschikte over ongeoorloofd materiaal, waarvan hij tijdens het tentamen gebruik heeft gemaakt. Dit gebruik heeft met opzet plaatsgevonden. Appellant heeft de integriteitsverklaring voorafgaand aan het tentamen ondertekend. Desalniettemin heeft hij tijdens het tentamen contact gehad met een medestudent en heeft bij het tentamen gebruikt gemaakt van een papier dat hij van die medestudent heeft gekregen. Gelet hierop is voor de examiner achteraf niet meer te beoordelen in hoeverre de voor het behalen van het vak vereiste kennis, inzicht en vaardigheden van appellant kunnen worden getoetst. Verweerder heeft daarom naar het oordeel van het College terecht het tentamen ongeldig verklaard.

Ook heeft appellant nagelaten uit eigener beweging melding te doen van het voorval aan de examiner. Dit vindt het College een kwalijke zaak.



**Uitspraak  
21-112**

Blad 12/13

Verweerder heeft dit naar het oordeel van het College mogen opmerken als ernstige fraude en heeft daarom op juiste gronden aan appellant een sanctie (in dit geval: sancties) opgelegd. Volgens artikel 6.6.3 van de R&R is het toegestaan de sancties in combinatie met elkaar op te leggen. Volgens verweerder dient het afschrikwekkend effect voorop te staan. Appellant dient zich bewust te zijn van de grove fout die hij heeft gemaakt. Daarom heeft verweerder niet alleen het tentamen ongeldig verklaard, maar hem ook uitgesloten van de eerstvolgende tentamengelegenheid in oktober 2022. Dat dit leidt tot studievertraging, heeft verweerder laten meewegen in de beslissing. Het College kan dit standpunt van verweerder volgen en acht de aan appellant opgelegde sancties niet onevenredig zwaar. Voor toepassing van een hardheidsclausule bestaat daarom geen aanleiding. Dat verweerder eerder in het begin van de Corona-crisis aanleiding heeft gezien om zich milder op te stellen, en ook bij fraude mildere sancties op te leggen, omdat er sprake was van een nieuwe wijze van online tentaminering, doet hier niet aan af.

Het College is het eens met het besluit van door verweerder dat appellant zich bij het tentamen schuldig heeft gemaakt aan fraude en kan zich ook vinden in de opgelegde sanctie. Deze komt het College onredelijk noch onbillijk voor. Hetgeen door appellant hiertegen is aangevoerd, leidt het College niet tot een ander oordeel. Nu het beroep ongegrond is, komt het verzoek van appellant voor vergoeding van de proceskosten niet voor toewijzing in aanmerking.



**Uitspraak  
21-112**

**De beslissing**

Blad 13/13

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

- I. verklaart het beroep ongegrond;
- II. wijst het verzoek om vergoeding van de proceskosten af.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. H.J.G. Bruens, (voorzitter), dr. C. de Groot, dr. J.J. Hylkema, mr. M.C. Klink en J.J. Christiaans (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. I.L. Schretlen.

mr. H.J.G. Bruens,  
voorzitter

mr. I.L. Schretlen,  
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: 6 juli 2021